

คำนำ

ในการทำ special project ขึ้นนี้ ไม่ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของแนวความคิด ขั้นตอนการทำงาน หรือรูปแบบในการนำเสนอ ก็คงจะเหมือนหรือคล้ายคลึงกับการผลิตรายการสารคดีโทรทัศน์ชิ้นอื่นทั่วไป ที่ข้าพเจ้าเคยเรียนและเคยปฏิบัติมา แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งที่แตกต่างกันและเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ จากงานชิ้นนี้ นั่นก็คือ ความภูมิใจอันเกิดจากการทำงานที่ต้องเป็นผู้รับผิดชอบเองทั้งหมด ต้องตัดสินใจเองทุกอย่าง เพื่อให้ได้ผลงานที่ข้าพเจ้าคิดหวังไว้ และอีกหลายต่อหลายอย่างที่ไม่สามารถสรุปออกมา ณ ที่นี้ได้ เหนือสิ่งอื่นใด คือการได้เข้าไปสัมผัสกับผู้ติดเชื้อ HIV ผู้ซึ่งต้องเผชิญกับความโหดร้ายในด้านต่าง ๆ ทั้งจากสภาพร่างกาย สภาพจิตใจที่อ่อนแอและจากสังคมรอบข้างด้วย ข้าพเจ้าเองยอมรับว่าอาจจะไม่สามารถเข้าใจสภาพจิตใจในส่วนลึกของผู้ป่วยได้ทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าก็มั่นใจได้ว่าอย่างน้อยก็เป็นคนหนึ่งที่ไม่แสดงความรังเกียจ แต่ยอมรับพวกเขาให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งสิ่งนี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่าเป็นสิ่งที่สร้างกำลังใจ สร้างความหวังให้กับผู้ป่วย สามารถดำรงอยู่ได้อย่างคนปกติธรรมดา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานชิ้นนี้ จะมีส่วนผลักดันให้สังคม เห็นใจ เข้าใจและให้โอกาสผู้ติดเชื้อมากขึ้น แม้ว่าข้าพเจ้าจะทำได้แค่เพียงส่วนที่เล็กน้อยก็ตาม

หากงานชิ้นนี้จะเกิดคุณค่าขึ้นมาบ้าง ข้าพเจ้าขออุทิศความดีงามทั้งหมดให้กับผู้ป่วยที่ติดเชื้อทุกคน ขอให้พวกเขามีกำลังใจ และความหวังที่จะดำรงอยู่ และช่วยกันสร้างสรรค์สังคมต่อไป

ละมัย ทับแสง